

Heerlijkheid

Ik houd ervan om Heerlijkheid met een hoofdletter te schrijven, omdat het met God te maken heeft en ook omdat wij in de verwachting leven van de Heerlijkheid die over ons geopenbaard zal worden.

In het Oude Testament wordt al over Heerlijkheid gesproken, maar toch wil ik dit vanuit de brieven van Paulus benaderen. Hij is immers de apostel der heidenen!

In **2 Corintiërs 3** wordt wel het meeste over Heerlijkheid gesproken, namelijk elf keer, en dan ook nog twee maal over ‘verheerlijken’. Dit was voor mij de aanleiding hier maar eens te gaan kijken.

vers 6

‘(God ...) Die ons ook bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond, niet der letter, maar des geestes, want de letter doodt, maar de geest maakt levend.’

God had eerder een verbond met Israël gesloten dat bestond uit letters (Grieks: geschrift). Het gaat hier om de wet die aan Mozes werd gegeven op de berg Sinai.^{Ex. 24} Het **nieuwe** verbond echter was een verbond des geestes.

De wet aan Mozes gegeven was niet geschreven tot redding van de Jood, maar hem om tot de ontdekking te laten komen, dat hij redding nodig had d.m.v. de Christus, zijn Messias.

Paulus schreef in Galaten 3:23-25: *'De wet is dus een kindergeleider (NBG: tuchtmeester) voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd worden.'* Het houden van de aan Israël gegeven wet levert dus zelf geen rechtvaardiging op.

Galaten 5:4: *'Gij zijt los van Christus als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij.'* In het Grieks wordt het iets sterker uitgedrukt, nl. dat je Christus buiten werking stelt en uit de genade valt.

vers 7, 8

Het geven van de wet – hier door Paulus de bediening van de dood genoemd – ging met zo'n enorme Heerlijkheid gepaard, *'dat de kinderen Israëls de blik niet op het aangezicht van Mozes konden vestigen, om de Heerlijkheid van zijn aangezicht, die toch verdwijnen moest, ...'*

Paulus zet daar **de Heerlijkheid van de bediening des geestes**, die nog veel méér zal zijn tegenover – en hiertoe zijn **wij** in genade geroepen.

Van onze Heerlijkheid van de bediening des geestes is nog helemaal niets te zien, maar als wij haar zullen ontvangen, zal niet alleen ons aangezicht, maar ook ons hele lichaam Heerlijkheid uitstralen. Bovendien zal ze nooit meer weggaan, zoals bij Mozes – en dat is wat Paulus voor ogen had.

Onze Heerlijkheid zal gelijk zijn aan die van de Zoon van God, zoals Hij had toen Hij verscheen aan Paulus op de weg naar Damascus, waardoor Paulus onmiddellijk blind werd.

De mannen die bij hem waren zagen er niets van. Zij hoorden alleen de stem. Dit betekent, dat de Zoon zomaar aan één mens in dit verblindende licht kon verschijnen. ^{Hand.9:3-7}

'Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van Zijn Zoon.' ^{Rom.8:29}

'Want wij behoren tot het burgerschap in de hemel uit welke wij wachten op onze redder, de Here Jezus Christus, Die ons lichaam van ootmoedigheid zal omzetten gelijkvormig aan Zijn lichaam van Heerlijkheid.' ^{Fil.3:20-21}
(NBG iets aangepast)

vers 9

'Want indien de bediening, die veroordeling bracht [de wet] al Heerlijkheid was, hoeveel te meer zal dan de bediening die rechtvaardigheid brengt, overvloedig zijn in Heerlijkheid.'

De twee bedieningen zijn totaal niet met elkaar te vergelijken. Daarom is het ook zo treurig, dat gelovigen blijven vastzitten aan de aan Israël gegeven wet, die door Paulus *een bediening des doods* genoemd wordt en die veroordeling brengt. Wie zou dat beter weten dan hij, die er zelf onder gebukt is gegaan? Daarom schrijft hij ook in ...

vers 10, 11

... dat de Heerlijkheid van de bediening des geestes de Heerlijkheid van de bediening der wet verre te boven gaat. *'Want als **het buiten werking gestelde** [NBG: verdwijnende] met Heerlijkheid gepaard ging, veel méér is dan **het blijvende** in Heerlijkheid.'*

vers 12,13

Omdat wij deze verwachting hebben, mogen wij deze vrijmoedigheid gebruiken, dit in tegenstelling tot Mozes, die een bedekking voor zijn aangezicht moest doen. Deze bedekking had niet alleen als functie, dat de Israëlieten de Heerlijkheid niet mochten zien op het gezicht van Mozes, maar: *'opdat de zonen Israëls geen blik zouden slaan op de **voltooiing** van hetgeen buiten werking gesteld moest worden.'* (CV) Het lag toen nog niet in Gods bedoeling om aan Israël het einde der wet te laten zien – dat zou de beloofde Messias/Christus zijn.

vers 14

Het is zelfs zo, dat hun gedachten werden verhard, want **tot op heden** blijft dezelfde bedekking op hen bij het lezen van het oude verbond (de wet) zonder dat het **ontdekt** wordt (van zijn bedekking ontdaan), omdat het in Christus buiten werking wordt gesteld.

vers 15

'Ja tot heden toe ligt, telkens als Mozes voorgelezen wordt, een bedekking over hun hart.' Paulus wilde er nadrukkelijk op wijzen, tot twee maal toe, dat deze bedekking nog steeds van toepassing is. Als je dan bedenkt dat de wet uitsluitend aan het volk Israël werd gegeven, hoeveel groter zal de bedekking dan zijn van de Christelijk kerken, die alsmaar kreunen onder een wet die niet voor hen bestemd is, terwijl ze Christus, de vervulling der wet, reeds hebben?!

vers 16

'Maar telkens als iemand zich naar de Here toe omkeert [NBG: heeft bekeerd], wordt de bedekking weggenomen.' Het is echt ongelooflijk, dat er zoveel gelovigen zijn, die zeggen zich bekeerd te hebben, die toch blijven doorgaan met het luisteren naar de wet, in plaats van dat zij zich hiervan afwenden.

vers 17

'De Here nu is geest; en waar de geest des Heren is, is vrijheid.' Hiermee wordt bedoeld 'vrij van de wet', hoewel wij als heidenen altijd al vrij van de wet waren, omdat hij niet aan ons geschreven is.

vers 18

Wij hebben geen aangezicht dat bedekt is, zodat wij de Heerlijkheid des Heren als in een spiegel kunnen zien en veranderen naar hetzelfde beeld van Heerlijkheid tot Heerlijkheid, net als van de Here die Geest is.

In het Oude Testament wordt regelmatig over de Heerlijkheid des Heren gesproken. Het vervelende is echter dat hierbij geen verschil wordt gemaakt tussen de diverse namen van God, zoals Al, Alue,

Alueim en ook Ieue. Alles wordt gewoon met God of Here vertaald, zodat je totaal niet weet over wie het nu eigenlijk gaat. Als je ooit aan de studie 'onderschikken' begint, zal dit je duidelijk worden.

Exodus 16:10 zegt: *'en zie, de Heerlijkheid des Heren verscheen in een wolk.'* Hier staat in het Hebreeuws het woord Ieue en dat betekent, dat niet God zelf hier is verschenen – want dan zou het woord Al – gebruikt zijn. Het gaat hier om de Zoon van God.

Exodus 24:15: Daarop besteeg Mozes de berg en de wolk bedekte de berg. De Heerlijkheid van Ieue 'tentte' (lett.: tabernakelde; SV: woonde) op de berg Sinai. *'De verschijning van de Heerlijkheid van Ieue was als een verterend vuur op de top van de berg ten aanschouwen van de Israëlieten.'*^{vs.17}

Het was dus onmogelijk om de Heerlijkheid van Ieue te zien, hoewel Mozes er wel om gevraagd heeft.^{Ex.33:18} Ieue zei: 'Gij zult mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens zal Mij zien en leven!'^{vs.20} Mozes mocht wel op een rots staan waar Zijn Heerlijkheid voorbij zou gaan, maar dan moest Ieue hem wel in een rotsholte zetten en met Zijn hand bedekken, en dan mocht Hij Hem van achteren zien.

Kun je nagaan wat een effect dat had op Mozes, want toen hij zich aan het volk vertoonde, konden de mensen hem niet meer aanzien, omdat zijn huid straalde; en moest ook hij zijn aangezicht bedekken.^{Ex.34:29-35}

Nu moet je je even verplaatsen naar het moment dat wij de Here tegemoet gaan in de lucht... Dan zal ons vernederd lichaam veranderd worden en zullen wij Hem, zonder enige bedekking, van aangezicht tot aangezicht aanschouwen. Dat is nog nooit vertoond! Weet je, wij zijn zo aards gericht bezig. We verwachten alles van dit kortstondige leven en kunnen ons er gewoon geen voorstelling van maken, welke toekomst van Heerlijkheid wij tegemoet gaan.

Wij, als lichaam van Christus, zullen de eerste mensen zijn die Hem van aangezicht tot aangezicht zullen leren kennen. Bovendien zullen wij aan Zijn lichaam van Heerlijkheid gelijkvormig worden.^{Fil.3:21} Als wij aan mensen zouden verschijnen dan zouden zij zich moeten be-

dekken, als dat tenminste al mogelijk is, of zich, net als in het Oude Testament, in een rotsholte moeten verbergen.

Omdat Heerlijkheid altijd aan het oog wordt onttrokken door wolken zou het mij niet verbazen, indien de wolken, genoemd in 1 Thessalonicenzen 4:17, dienen om onze Heerlijkheid af te schermen. Zie ook Handelingen 1:9, waar bij de Hemelvaart het zicht op Jezus door een wolk werd weggenomen.

'En de wolk bedekte de tent der samenkomst en de Heerlijkheid van Ieue vervulde de tabernakel, zodat Mozes de tent niet kon binnengaan, want de wolk rustte daarop en de Heerlijkheid van Ieue vervulde de tabernakel.'
Ex.40:34

Hier zie je nu hoe Ieue Zich bedekte met een wolk, opdat niemand Zijn Heerlijkheid zou kunnen zien als Hij zich in de tabernakel zette. Moet je je toch voorstellen wat het betekent, dat Zijn geest woning **in** ons heeft gemaakt. Hij gebruikt nu geen tenten, tempels of gebouwen meer om Zich in te zetten, maar mensen, zoals **jij** en **ik**. Ongelooflijk toch?!

*'Weet gij niet dat gij Gods tempel zijt en dat de geest Gods **in** u woont. Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods en dat zijt gij is heilig.'* ^{1Cor.3:16,17}

*'Of weet gij niet dat uw lichaam een tempel is van de geest, de heilige, die **in** u woont en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam.* ^{1Cor.6:19}

'Wij toch zijn de tempel van de levende God!' ^{2Cor.6:16}

Het is zo jammer dat wij ons in ons dagelijks leven vaak niet bewust zijn, dat wij een tempel van God zijn en al helemaal niet dat Zijn inwoning niet tijdelijk is, zoals in de tabernakel van Israël. Zie Ezechiël 9:4; 10:18,19; 11:23, waar de Heerlijkheid van Ieue zich steeds verder verwijderde van de tempel.

Het was nooit eerder voorgekomen, dat God woning maakte in mensen en dat zij derhalve een tempel van Hem werden. Wat doen wij toch armzalig, hè, alsof wij helemaal aan ons lot zijn overgelaten.

Maar ‘wie ons schendt die zal God schenden’; wij kunnen dus beter ALLES in ons leven aan Hem overlaten.

Wij zijn geroepen tot Heerlijkheid en dat wordt op verschillende plaatsen genoemd, zoals in 2 Thessalonicenzen 2:13,14, waar staat dat God ons als eersteling verkozen heeft *‘tot redding in heiliging door geest en geloof in waarheid. Daartoe heeft Hij ook u door ons [Paulus] evangelie geroepen tot het verkrijgen van de Heerlijkheid van onze Here Jezus Christus.’*

Wij mogen behoren tot de eersteling die, van alle door God geschapen mensen, deze Heerlijkheid zullen ontvangen en dat komt omdat wij door het evangelie van Paulus geroepenen zijn.

(God ..) *‘Die u roept tot het koninkrijk van Zichzelf en Heerlijkheid.’*
1Thess.2:12

Het gaat hier niet om het koninkrijk der hemelen, wat de verwachting van Israël is.

‘– juist om de rijkdom van Zijn Heerlijkheid over de instrumenten van barmhartigheid welke Hij van te voren gereedmaakt tot Heerlijkheid en dat zijn wij, die Hij geroepen heeft.’ ›Rom.9:23 CV

Het gaat er dus niet om dat wij ons hiernaar uitgestrekt hebben – dit zou trouwens niet eens kunnen, omdat wij dit zelf ook pas een aantal jaren geleden hebben leren begrijpen – maar omdat Hij ons geroepen heeft om deze rijkdom te leren kennen. Hij heeft ons er ook nog voor klaarmaakt! Alles is door Hem tevoren gepland en wij kunnen dus naar deze Heerlijkheid gaan uitkijken.

1 Corintheërs 2:6-8

Paulus spreekt hier in wijsheid voor gerijpten; echter niet de wijsheid van deze eon, noch van de vorst van deze eon, die buiten werking gesteld wordt, maar er is hier sprake van een geheimenis, van een weggeborgen wijsheid, die nu ineens door Paulus geopenbaard wordt, wat te maken heeft met het feit dat onze Heerlijkheid al vóór de eonen voor ons bestemd was.

En als de vorst van deze eon geweten had, dat niet alleen de Zoon, maar ook degenen die tot Zijn lichaam behoren, tot deze Heerlijkheid bestemd waren, dan zou hij de Heer van deze Heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

Het is gewoon geweldig om tot de ontdekking te komen dat wij hiertoe niet alleen vóór de eonen al bestemd waren, maar dat wij ook daadwerkelijk zullen meewerken om deze Heerlijkheid voor Gods gehele schepping mogelijk te maken.

Aan Paulus werd de bediening van het evangelie van Heerlijkheid, waarin hij geloofde, toevertrouwd, ^{1Tim.1:11-13} ondanks dat hij een lasteraar, vervolger en mishandelaar was. Hier voert Gods Liefde de boventoon, want wie zou in onze tijd nu een man met een dergelijke reputatie, nota bene het evangelie der Heerlijkheid bekend maken en het hem ook nog laten verkondigen?! Een gelovige zou zelfs niet op deze gedachte kunnen komen, maar dat is dan ook de reden, dat men niet kan vatten hoe groot Gods Liefde t.o.v. alle schepselen is.

'Hun heeft God willen bekendmaken de rijkdom van de Heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de verwachting van de Heerlijkheid.' ^{Kol.1:27} en *'... verlicht zijnde de ogen van jullie hart, opdat jullie zien wat de verwachting van Zijn roeping is en wat de rijkdom van de Heerlijkheid van Zijn lotgenieting is temidden van de heiligen'*, enz. ^{Ef.1:18 CV} Mensen die dit ontberen kunnen het ook niet verstaan.

Uit Efeziërs 1:6 (CV) blijkt ook duidelijk dat wij niet geroepen zijn om **wie** wij zijn, of omdat wij gekozen hebben, ons best hebben gedaan of wat dan ook, maar dat het gaat *'... in overeenstemming met het welbehagen van Zijn wil, tot lofprijs van de Heerlijkheid van Zijn genade, Die ons begenadigt in de Geliefde.'* *'... in overeenstemming met het voornemen van Hem Die alles bewerkt in overeenstemming met de raad van Zijn wil, opdat wij zouden zijn tot lofprijs van Zijn Heerlijkheid, die een **voorverwachting** hebben in de Christus.'* ^{vs.11,12} Ook in vers 14 wordt over tot lof van Zijn Heerlijkheid gesproken.

Je zal toch maar geroepen worden om tot lofprijs van Zijn Heerlijkheid te mogen zijn en dan zelfs nog met de achtergrond die Paulus had. Daarom was hij ook uitermate geschikt om dit evangelie bekend te mogen maken, omdat Hij Gods Liefde voor hem ervaren had.

Het betekent dat wij, als wij ons leven de revue laten passeren, tot de ontdekking komen dat er van onze kant uit geen enkele verdienste is geweest, maar dat er eerder – zoals bij Paulus – geen enkele reden voor aanwezig was, dat God ons verlichte ogen des harten zou geven, alsmede de zekere verwachting dat wij in Heerlijkheid opgewekt zullen worden (1 Cor. 15:43) en wij tezamen met Hem verschijnen in Heerlijkheid als Hij Zich aan ons openbaart (Kol. 3:4).

Er ontstaat altijd een soort gespannen verwachting als ik met zo'n onderwerp bezig ben. Je ziet dan echt uit naar deze Heerlijkheid en je zou wel willen dat het à la minuut gebeurt, temeer omdat er nog zoveel lijden op onze weg kan komen en dat is toch iets waar ieder mens tegenop ziet. Dat is dan ook de reden dat ik de plaatsen waar **lijden** in verband gebracht wordt met deze Heerlijkheid toch ook nog graag met je wil doornemen:

2 Corintiërs 4:16-18 (iets meer vanuit het Grieks weergegeven):

vers 16

'Daarom, weest niet ontmoedigd indien de buiten[kant] van onze mens verval, maar wij binnenin van dag tot dag weer nieuw gemaakt worden.'

Want, hoewel ik qua leeftijd aan den lijve ondervind dat ik aan verval onderhevig ben, bemerk ik toch dat ik van binnen van dag tot dag vernieuwd word. Dit wordt veroorzaakt door Gods geest die in mij woont en dat mist Zijn uitwerking niet. Ik merk het ook zo, omdat ik een aanspreekpunt mag zijn voor jong en oud. Gods geest kent nl. geen leeftijdsgrenzen.

Als we met elkaar een weekend uit zijn en de kleinkinderen wat studiemateriaal oppakken en zeggen: Nou opa, dat u zelfs in het Duits aan het studeren bent, dat is toch wel heel bijzonder; en dan wat Duitse zinnen beginnen te lezen, dan volgt er altijd wel een gesprekje.

Dus aan de buitenkant merk ik wel, dat ik ouder ben geworden, maar van binnen leef ik iedere dag weer op! Niet gek, hè?

vers 17

‘Want het kortstondige, lichte van de verdrukking bewerkt in ons een alles verre te boven gaande eonische last van Heerlijkheid.’

Ja, je zal wel zeggen wat een mondvul en dat is het ook, daarom is het ook zo belangrijk dat wij te weten komen wat er nu eigenlijk mee wordt bedoeld.

Als je het één zomaar afzet tegen het ander: verdrukking tegenover Heerlijkheid – met andere woorden, dat de verdrukking niet opweegt tegen de Heerlijkheid, dan doen wij geen recht aan deze tekst, want hierin staat duidelijk dat het één het ander *bewerkt*. En dat is toch heel iets anders.

Je zou kunnen zeggen, dat verdrukking Heerlijkheid oplevert, zoals bijvoorbeeld omschreven in Romeinen 5:2-5 (CV), waar Paulus zegt: *‘Wij beroemen ons op de verwachting van de Heerlijkheid van God. En niet alleen hierin, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij waarnemen, dat verdrukking volharding bewerkt en de volharding beproefdheid en de beproefdheid verwachting.’*

Hierin staat ook het één niet **tegenover** het ander, maar het heeft met elkaar te maken, omdat het één het ander **bewerkt** en Paulus heeft dat waargenomen, niet alleen bij zichzelf maar ook bij andere gelovigen.

Er is geen verschil tussen toen en nu, want het gaat nog steeds op dat verdrukking (lijden) volharding bewerkt, volharding beproefdheid en beproefdheid verwachting. Weet je wat er bij ons ontbreekt? Dat is om dit ook daadwerkelijk te geloven en het God in je leven te laten uitwerken.

2 Corintiërs 9:10, 11; lees het maar t/m vers 15. Het gaat er hier over dat God zaad verschaft aan de zaaier, die dit uitstrooit, wat hem zodoende brood tot spijs verschaft. Zo zal God ook aan ons ‘zaaisel verschaffen en vermeerderen en het gewas van uw gerechtigheid doen opschieten, terwijl gij in alles verrijkt wordt tot alle edelmoedigheid [NBG: onbekrompenheid], welke door onze bemiddeling dank aan God bewerkt.

Het één is het resultaat van het ander.

God schenkt het zaad aan de zaaier. Als hij niet gaat zaaien, levert het natuurlijk niets op, maar doet hij het wel dan vermeedert het graan en kunnen er broden van gebakken worden.

Geestelijk gezien verschaft God ons zaaisel, maar Hij vermeedert het ook nog, hetgeen een verrijking aan edelmoedigheid oplevert en dat bewerkt dan weer dat degene die God hiervoor gebruikt Hem gaat danken.

Misschien moet ik het toch iets simpeler maken; ik zou het zo kunnen verwoorden:

Als God mij wil gebruiken om Zijn woord bekend te maken en iemand gaat daar op in, dan is het toch volkomen logisch dat ik hartstikke dankbaar word?!

Op deze manier bewerkt God met verdrukking, die Paulus 'kortston- dig en gemakkelijk' noemt, een 'veel zwaarder wegende Heerlijkheid'.

vers 18

Paulus heeft in al zijn lijden geleerd anders naar de dingen te kijken, nl. niet naar het tijdelijke maar naar het eonische.

In Filippenzen 4:19 (CV) schrijft Paulus: *'Mijn God zal al jullie behoeften vervullen in overeenstemming met de rijkdom van Zijn Heerlijkheid in Christus Jezus.'* Wij hebben hier van gemaakt, dat God in alles zal voorzien, in wat **wij denken** nodig te hebben. We denken dan vaak aan allerlei materiële zaken of genezing, maar daar is God, de Vader helemaal niet mee bezig. Hij wil al onze geestelijke wensen vervullen en dat zal Hij doen ook.

Ik zou willen besluiten met een van de voor mij mooiste teksten uit Gods woord, te weten Romeinen 8:18 (CV):

'Want ik reken ermee, dat het lijden van nu niet opweegt tegen de Heerlijkheid die op het punt staat over ons geopenbaard te worden.'

Zodra wij in ons lijden met deze Heerlijkheid gaan rekenen, zal dit voor een groot gedeelte ons lijden verzachten; wij kunnen weer in rustig vaarwater terecht komen, omdat wij weten, dat de hele schepping een voorgevoel heeft en zit te wachten op de onthulling van de zonen van God.

Dit moet je echt tot je door laten dringen, want het is toch niet te geloven, dat God ons als Zijn zonen een Heerlijkheid gaat geven, waar de hele schepping op zit te wachten?

Te wachten op ons? Nou en of!

Ruud